

RAUTATIELÄISTEN KRISTILLISEN
YHDISTYKSEN LEHTI N:o 2-2016

RAUTATIELÄISTEN KRISTILLINEN YHDISTYS RY

Siihipyörä

TIETOIKKUNA

Siipipyörä ilmestyy 4- 6 kertaa vuodessa jäsenlehtenä.

TOIMITUS

Päätöimittäjä **Arto Auranen**

Toimitussihteeri **Arto Auranen**, Kymenraitti 4 as 4, 53100 Lappeenranta
Puhelin 0400654526 Sähköposti arto.auranen@auranet.fi (myös osoitteenmuutokset)

RKY:N OSOITE

Kymenraitti 4 as 4 53100 LAPPEENRANTA

Sähköposti: rky@irm.fi

Puhelin +358400654526

RKY:n pankkitili FI14 2001 2000 5919 91

RKY:n kesäkotiki RAUTIALA, *Vesilahti, Rautiala 17*

Rautialan Ystävät ry:n pankkitili FI17 8000 1100 3648 69

RKY:n kotisivut: www.irm.fi

RKY TIEDOTTA

- **Historiikki** RKY:n historian kirja *Jumalan tulen kantajat Suomen rautateillä* on vielä monelta ostamatta. Oletus on, että jokainen jäsen tilaa kirjan.
- **JÄSENMAKSUJA** on tullut kiitettävästi. Muutama on vielä maksamatta.
- **PIETARIN MATKA** Vielä muutama paikka vapaana
- **IRM:n konferenssimatka Saksaan.** Matkalle 28.7. – 4.8. 2016 on vielä paikkoja. Nettisivuilta löytyy ohjelma ym.
-

Kannen kuva

Kuva on Lappeenrannan Lepolan hautausmaalta muualle haudattujen muistopaikasta. Arto Auranen.

PUHEENJOHTAJAN PALSTA

Arto Auranen

TOIMINTAMME VILKASTUU

Kirkkopyhillä on ollut rohkaiseva vaikutus rautatielähetyksen ystäviin. Uusi tapamme toimia on tuonut muutamia kannustavia puhelinsoittoja ja tarkennuksia jäsenrekisteriin. Olemme lähettäneet kutsukirjeet kirkkopyhään alueen ystäville.

Samoin olen iloinnut siitä että RailHope toiminta on saanut myönteistä palautetta rataverkolta. Itselleni on ollut ilo, kun uusi hallituksen jäsenemme Heikki Pynnönen on ilolla lähtenyt mukaan. Hän ollut suureksi avuksi kertoessaan omista kokemuksista kootessaan rautatiellä työskennelleitä ja työskenteleviä yhteen. Samalla hän on rukoustukenani.

Sanana tuo RailHope, toivoa radalle, toiminta on purrut ihmisiin, koska monet kokevat nyt toivon tuomisen rautatieläisten keskuuteen todella tärkeäksi. Lisäksi tämä RailHope merkki on yhteinen kansainväliselle IRM yhteistoiminnalle.

Jos sinulla on tietoa alueellasi toimivista rautatieläisten kokoontumisista, niin mene mukaan ja tuo tietoa myös meille, jotta voisimme tutustua heihin ja ehkä tavatakin heitä. Olemmehan me nyt Jumalan tulen kantajia. Jatkamme näin Hannes Kauppisen ja muiden matkasaarnaajien työtä nyky menetelmin. Nyt on erityisesti tarpeen pitää evankeliumia esillä, kukin omalla ta-

vallaan. Muuten alkavat 'kivetkin huutaa', nimittäin hautakivet meille: Miksi en kertonut hänelle Jeesus-tiestä. Ollaan rohkeita kutsumaan joukkoihimme uusia jäseniä.

Moni uusi jäsen on nähnyt tarpeelliseksi järjestömme ja varsinkin sen tehtävän.

Rovasti Jorma Taipale näki tässä työssä historiallisia piirteitä lukiessaan historiakirjamme. Lue hänen artikkelinsa tästä lehdestä.

Valmistaudumme pääsiäiseen, kristikunnan suurimpaan juhlaan. Pitkäperjantain murheesta siirrymme ylösnousemuksen iloon. Vapahtajamme ei jäänyt hautaan. Hän elää. "Kristus nousi kuolleista kuolemalla kuoleman voitti ja haudoissa oleville elämän antoi."

Siunattua pääsiäisen aikaa ja ylösnousemusiltoa Sinulle.

PÄÄSIÄISEN RIPPIKOULUSSA

Esa Lipasti

Palmusunnuntai on kuin preludi, alkusoitto, johdanto ristiriitaiselle, monitasoiselle, mysteerille, maailman sovitukselle, josta pääsiäinen kertoo. Siinä on mukana jo kaikki tapahtuman teemat ja henkilöt: riemuitseva, riehaantunut kansa, Kristuksen salaisuuteen toivonsa panna Maria voidepurkkeineen, kuolemantuomiota suunnitteleva suuri neuvosto ja opetuslasten hämmästelvä joukko.

Alkusoitossa alkaa hahmottua se, mikä on meidän selviytymisemme perusta, ja meidän pelastumisemme hinta. Se on Jumalan mahtava Matteus-passio

Piinaviikko on ilmaisua Jumalan rakkauden syvyydestä meitä kohtaan ja vaikka viikkoon liittyviä mielikuvia värittää raaka väkivalta, kärsimys ja kuolema, perusteema tapahtumissa tuo mieliimme kuvaa palvelevasta, uhrautuvasta ja sovittavasta rakkaudesta.

Rakkaus voi olla kärsivällisyyttä, anteeksiantamista ja uhrautumista. Piinaviikko opettaa meille elämästä tuttuja totuuksia:

- että hän, joka rakastaa paljon, hän myös kärsii paljon
- että hän, joka rakastaa on pitkämielinen, hän armahtaa ja antaa anteeksi monta kertaa
- että hän, joka rakastaa, hän arvostaa niitäkin, joita toiset pilkkaavat ja halveksivat

Pitkäperjantai avaa silmiämme näkemään jotakin Jumalan rakkaudesta meihin, vioistamme huolimatta.

Pääsiäinen on kuin laajakangaskuva ihmiselon kokemusten skaalasta: murheineen, iloineen ja kärsimyksineen. Tapahtumissa on valloittavaa riemua Jerusalemiin saapumisessa ja ylösnousseen kohtaamisessa. Siinä no eron, menetyksen hylätyksi tulemisen ja yksinäisyyden sekä häpeän ja katumisen tuskaa ja kyyneleitä ristillä ja sen juurella, tyhjän haudan partaalla. Pääsiäinen auttoi hämmentyneitä opetuslapsia ymmärtämään jotakin Jeesuksen jumalallisuudesta ja kuoleman voittamisesta. Ei ole Pääsiäistä ilman Pitkääperjantaita, ei rakkautta ilman tuskaa, ei ylösnousemista ilman kuolemaa. Matkalla me olemme vielä ja "Nyt näemme kuin kuvastimessa, arvoituksen tavoin, mutta kerran näemme kasvoista kasvoihin."

Koteihinne elävää pääsiäisaikaa toivottaen Esa

KIRKKOPYHÄT RATAVERKOLLA

Arto

JOENSUU ROHKAISI

Matkustimme yhdessä Heikki Pynnösen kanssa kohti Joensuuta 27.2 jo lauantai-iltajunassa. Heikki tuli Helsingistä saakka ja minä nousin junaan Lappeenrannassa.

Välittömästi tutustuimme vaunun kalustukseen ja laitoimme tavarat säilöön paitsi kalenterit otimme käteen. Kävin tutustumassa veturinkuljettaja Mikaan, joka iloitsi siitä, että hänetkin huomioitiin kalenterin jaossa.

Sunnuntai aamuna kirkkoherra Tapani Nuutinen haki meidät palveluksen työhön. Kaikki oli jo valmista, Unto Martikainen oli valmistanut esirukoustekstit, tekstien luku oli jaettu Untolle ja Heikille. Varkkari-leiriläiset hoitivat kollehdinkannon ja kuorojakin oli kaksittain paikalla.

Saarnassa (Luuk.11) oli kolme ryhmää arvioimassa mykän parannusihmettä. Jopa itse pääpöhlöisen voimin arvioitsijat esittivät Jeesuksen ajaneen mykän hengen pois. Tekstin lopussa Jeesus sanoi: Joka ei ole minun puolellani, on minua vastaan, ja joka ei yhdessä minun kanssani kokoa, se hajottaa. Täh-

densin, ettei viimeisellä tuomiolla ole kuin kaksi ryhmää, mutta vielä on evankeliumin aika.

Jeesus on pahan vallan voittaja tänäänkin.

Kirkkokahvihetkessä kerroimme nykyisestä tavasta löytää ihmisiä Jeesuksen joukkoihin. Monella oli rakentavia ehdotuksia asian hoitamiseen. Rukoillaan, että joku ideoista alkaisi itää.

KIRKKOPYHÄT RATAVERKOLLA

Esa

KOKKOLASTA KAJAHTAA

Kunniapuheenjohtaja ajeli 28.02. aamulla ani varhain Seinäjoelta Kokkolaan keli oli hyvä ja liikennettä vähän. Perillä olin jo 8.30 mutta niin oli suntuokin ja kappalainen Martti Nykänen, joka toimi liturgina messussa. Suntuio oli keiteltyt kahvit ja niin oli mukava valmistautua messuun kaikessa rauhassa kahvia juoden ja jutustellen.

Kirkon ovella oli Helena Bask tyttärensä ja tyttärentyttärensä kanssa vastaanottamassa kirkkoon tulijoita ja Ismo Kuikka luki sunnuntain tekstit vakaasti ja hartaudella. Hyvin oli Ridanpään Matti asiat junailut.

Nykyaikaiselta vaikuttava kirkko on kolmas, jo samalla paikalla. Kirkon työnimenä on ”Syvyydestä minä huuhan Sinua Herra ” ja kirkon katto oli kuin hurjasti aaltoileva meri. Alttaritauluna iso kalastaja-aiheinen lasimaalaus: ”Minä olen teidän kansanne. Kirkko maalauksineen iski sunnuntain aiheeseen ja ihmisenä olemisen arkeen: ”Taistelu pimeyden valtoja vastaan” Ei siinä muuta osannut sanoa, kuin haarniska päälle, toiseen käteen miekka ja toiseen kilpi, ja sitten vain sotaan pahuutta, vääryyttä ja epätoivoa vastaan.

Me vain usein kuvittelemme, että me sodimme yksin omaa sotaamme, mutta vähäinen olen minä, heikko ja ristiriitainen pahaa vastaan taistele-

maan. Vastaan panin kuin muurahainen junaa, mutta hullustihan siinä kävi, niin muurahaiselle kuin minullekin kerta toisensa jälkeen, seuraajina vain pettymys, katumus ja itseinho.

On hyvä muistaa silloin kun omat rajat änkee eteen, kun voimattomuus, osaamattomuus ja tietämättömyys tyylyttää, muistaa päivän teemaa ”Jeesus pahan vallan voittajana” ja katsoa kirkon alttaritaulua. ”Minä olen teidän kansanne joka päivä” Meidän ei tarvitse sotia yksin, meillä on Vapahtaja, Hän on pahan vallan voittaja.

Kirkossa oli väkeä oikein runsaasti, olin kiitollinen ja iloinen, eiköhän ne jatkuvat puheet ja narinat tyhjästä kirkkoista voisi jo heittää merten syvyyksiin.

Messun jälkeen oli tiedotus ja keskustelu tilaisuus seurakuntatalolla, alussa oli kahvittelu Baskien perhe ja monet muut rautatieläiset olivat keittäneet ja leiponeet kääretorttuja, kaakkuja ja vehnäsiä, joista ilmeisesti oli maine kiihrynt kirkkoväelle, jota kokoontui pitkäksi jonoksi ja kolme kamaria täyteen, porisevia, puhuvia ja muistelevia ihmisiä.

Oli hupaisaa kertoa RKY:stä ja sen toiminnasta tänä aikana, jolloin maailmassa ja elämässä taas taistellaan eri puolilla maailmaa ja omassa rinnassa.

RAUTIALAN YSTÄVIEN VUOSIKOKOUS

Akaaseen kokoontui pieni mutta uskollinen joukko päättämään Rautialan ystävien yhdistysasioista. Antti Mustonen avasi vuosikokouksen ja asialista eteni tuttuun tapaan kohtaan, jossa keskusteltiin Yhdistyksen tämän hetkisestä tilanteesta. Moni muisteli niitä alkuaikoja, josta Anja toisaalla tässä lehdessä kertoo.

Tänään on tilanne toinen, Rautialan väki on vähentynyt ja vanhentunut hoitamaan ja kehittämään Rautialaa. Suurin ponnistus oli kirpputorien järjestäminen Rautialassa. Siellä jo yhdistyivät voimat sillä tavalla että kokous katsoi viisaammaksi sulattaa Rautialan ystävät RKY:hyn vai menikö se päinvastoin.

Rautialan Ystävät luovuttivat muistolahjan Mirjam Kallionpäälle kokouksen alussa

Antti Suutarille luovutettiin kokouksen yhteydessä RKY:n historiakirja

Leppoisan vuosikokouksen päätteeksi kokoonnuimme vielä viettämään muistoseuroja rakkaan ystävämme Kirsti Hartikaisen muistolle. Antti esitti runon ja jokainen muisteli Kirstiä

MUISTIKUVIA RAUTIALASTA

Anja Nyman

Kaikkihan alkoi siitä, kun Toijalan piirin aktiivinen rautatieläinen Reino Tanni sai tiedon, että Vesilahden seurakunta on myymässä Rautialan pikkupappilaa ja niin yhdistys kuuli asiasta. Kiinteistön hankinta onnistui ulkopuolisten tekemien lahjoitusten, yhdistyksen omien varojen ja piirien aktiivisen varainkeräyksen ansiosta. Rautialan salissa on kuva pariskunnasta, jotka lahjoittivat huomattavan summan tähän tarkoitukseen.

Hakkaraiset Kuopiosta lahjoittivat huomattavan summan Rautialan hankintaan

Toijalan piirin jäsenet olivat aktiivisesti talkoissa yhdessä RKY:n jäsenten kanssa ja keräsivät lahjoituksina Toijalan alueelta rakennusmateriaaleja ja rahaa muun muassa. majoitustilojen kunnostamiseksi.

Rautialan alkutaipaleella toimintaa oli vain kesäisin ja yhdistys palkkasi kesäemännän ja apulaisia, vaikka jäsenet eri piireistä auttoivatkin mm. aterioiden valmistuksessa ja kiinteistön hoidossa aina kun Rautialassa oli

tapahtumia. Monena vuonna talkooväki säilöi syksyn sadon talteen seuraavan kesän tarpeita varten ja siivosi piha-alueen sekä oleskelutilat talvikuntoon.

Kesäisin yhdistys järjesti usean vuoden ajan myös eri seurakuntien rippikoululeirejä ja muun muassa vantaalaisen Pyhän Laurin kirkon kirkkoherran kanssa tehtiin yhteistyötä. Leirin aikana eri piirien vapaaehtoiset jäsenet avustivat myös palkatun emännän ja hänen apulaisensa vapaapäivinä.

Rippikoulujen aikaan työt alkoivat klo 6 ja päivä päättyi klo 21 ja palkattu henkilökunta oli paikalla vain kahdeksan tunnin työpäivän.

Raskaan työn lomassa oli myös lyhyitä virkistystaukoja, jolloin sai oikaista jalkoja ja kuulla Elsa Kannisen laulavan ”Sinua siunata tahdon”. Hänen puolisonsa Olavi oli ottanut tehtäväkseen aina heti aamusta sytyttää tulet puuhellaan emäntiä varten ja siirtyi sitten risusavottaan tai muihin ulkotoihin.

Edelleenkin Rautiala on rakas, täynnä muistoja ja hauskoja tuttavuuksia oleva virkistyspaikka. Toivottavasti mahdollisimman moni jäsen saa tulevaisuudessaakin tutustua ihanaan Rautialaan.

EVANKELIUMI KISKOILLA

Jorma Taipale

Unto Martikaisen kirjoittama RKY:n historia on perusteellisesti tutkittua historiaa. Sen innoittamana muistin kirjoittaneeni jotakin samasta teemasta yliopistollisessa tutkielmassa 50 vuotta sitten.

Kirkollisen yhtenäiskulttuurin mureneminen 1800-luvulla loi tarpeen monille uudistuksille seurakuntien ja kirkon elämässä. Ei riittänyt enää jumalanpalvelusten, kinkerien ja raamatunselitysten pitäminen. Tarvittiin paljon muutakin. Muutoksen tarve nähtiin usein herätysliikkeissä ja yhdistyksissä. Niiden toimesta aloitettiin monta työmuotoa, joista kirkko myöhemmin otti vastuuta. Näin ovat alkaneet seurakunnissa esimerkiksi nuorisotyö, lähetystyö ja diakoniatyö. Ne ovat olleet ensin yhdistyksiä, jotka ovat toimineet seurakunnan sisällä. Samoin evankelioimisyö on alkanut seurakunnissa järjestöjen toimesta.

Erittäin suuri merkitys yhdistysmuotoisen työn juurruttamisessa Suomeen on ollut NMKY-liikkeellä eli nuorten miesten kristillisillä yhdistyksillä. Tämä työ rantautui Suomeen Tukholmassa vuonna 1888 pidetyn NMKY:n Maailmanliiton konferenssin jälkeen. Kokous teki suomalaisiin osanottajiin, mm. kirjailija Sakari Topeliukseen ja professori Arthur Hjeltiin voimakkaan vaikutuksen. He olivat melkein pähäpeissään ja saivat osakseen sääliä sen johdosta, että Suomessa – ainoana maana Euroopassa Turkin ja Balkanin maiden lisäksi – ei ollut vielä NMKY:tä.

NMKY:n perustamisen jälkeen oli edellytykset monen uuden etsivän työmuodon perustamiselle. Tällaisia uusia

työkenttiä olivat viime vuosisadan alussa muun muassa työ liikemiesten, siirtolaisten ja rautatieläisten keskuudessa, eräänlainen tukkilaislähetys

tukinuitossa, orpokotityö Suomussalmella jne. Myös omia lähetyskannatuslähetyskannatuskohteita

Työ rautatieläisten parissa oli yksi monista uusista avauksista, joilla pyrittiin tavoittamaan kirkosta vieraantuneita ja tuomaan evankeliumi muutoinkin arjen keskelle. Tämä työ osoittautui hedelmälliseksi työksi, joka ei jäänyt vain muutaman vuoden kokeilun asteelle. Työn onnistuminen ja laajeneminen johtuivat varmasti siitäkin, että suuren rautatieläisjoukon keskuudesta löytyi riittävästä asiasta innostuneita Jumalan tulen kuljettajia.

On tosin mainittava, että jo ennen NMKY:n ja RKY:n paikallisosastojen toimintaa oli 13.2.1902 annetulla Keisarillisen senaatin kirjelmällä määrätty, että Suomen valtion rautatiet on jaettava neljään piiriin, joista kullakin tuli olla oma henkilö rautatievirkamiehistön ja henkilökunnan sielunhoitoa varten.

Viipurin alueella virkaa toimitti useita vuosia filosofian maisteri Frans Vasama.

Kirjassaan ”*Lappeen Simola – Risteys- asema Pietarinradan varrella*” Anne Pietikäinen kuvaa hengellistä työtä Simolan asemalla ja muuallakin.

KESÄYSPURKIN TARINA

Onni Lysti

Siinä se keräyspurkki seisoj ohuella ketjulla kiinnitettynä Riihimäen rautatieaseman lippuluukulla. Purkin ympärillä olevasta nimilapusta paistoi Siipipyörän tuttu vaakuna ja Rautatieläisten Kristillinen Yhdistys ry sekä maininta rahankeräyksestä rautatielähetys-toiminnalle.

Jokaisella tarinalla on aina alkunsa, niin myös tällä keräyspurkilla ja niiden suurella määrällä, jotka sihteerinä ollessani sain lahjaksi eräästä tehtaasta. Tavattuani tehtaan johtajan sain vapaasti valita sopivan peltisen purkin. Sovittuamme keräyspurkkien määrästä, johtaja valitti, ettei hän vielä tiedä missä saattaa olla kierrettäviin kansiin tulevia rahareikiä varten oleva rautainen lävistysrauta! Hän lupasi kuitenkin etsiä lävistysraudan ja sen löydettyään hänen työntekijänsä suorittivat rei'ityksen...

Niinpä eräänä päivänä soi puhelin ja johtaja lupasi tuoda keräyspurkkeja sisältävät laatikot RKY:n ovelle ja niin RKY sai nämä rahankeräyspurkit lahjana. Tässä ei kuitenkaan ollut koko keräyspurkin tarina vaan se jatkui ...

Tarvittiin nimilappu, Siipipyörän vaakuna ja teksti jonka RKY:n puheenjohtaja Hannes Kauppinen halusi kirjoittaa. Helsingin kaupungista löysin kirjapainon joka painoi lahjaksi tekstin keräyspurkin ympärille kiinnitettäviin nimilappuihin. Tässä oli sitten kaikki, - no ei kuitenkaan, - vaan ostettuani juo-

toskovin ja tinaa erään pienen aseman luona RKY:n ystävät tulivat talkoisiin ja seurakunnan pastorin ja allekirjoittaneen kanssa liimasimme nimilaput purkkeihin ja juotimme pienen tinapisteen jokaiseen kierrettävään purkin kanteen. Näin rahankeräyspurkit lähtivät Uudenmaan Läänin rautatieasemien lippuluukuille ja RKY:-läisten koteihin.

Eräänä päivänä tämän jälkeen soi RKY:n toimiston puhelin. Soittaja oli erään kodin murheellinen äiti joka kertoi, että hänen pieni poikansa oli ollessaan yksin kotona tyhjentänyt keräys-

purkin! Oliko pojalle viikkorahan antaminen unohtunut tai viipynyt, en tiedä. Tämä äiti kuitenkin lupasi laittaa melkoisen rahasumman kadonneen tilalle, niin sitten sovimme ja äiti oli iloinen ...

RKY:n Helsingin piirin johtokunnan jäsenet laskivat keräyspurkkeihin tulleet rahat, jotka tulivat yhdistyksen tiliin. Tämä oli yksi yritys kerätä rautatielähetys-toimintaan varoja. Myös muita varojen hankintaa varten olevia toimintoja on kuten myyjäisiä, arpajaisiakin. Kuitenkin keräyspurkkien hankinta ja talkoot ym. siihen liittyvää oli suuri yritys.

Antajan käsi toi joskus suuremman summan, jos vain vähäisen.

Haluatko muistoksi purkin? Hinta 30€ rky@irm.fi

RUKOUSKALENTERI

- + Herra siunaa heitä, jotka valmistelevat vuoden 2016 kansainvälistä konferenssi- ja lomaviikkoa Goslarissa, Saksassa.
- + Anna hallitukselle viisautta ratkaista edessä olevat kysymykset 16.4. kokouksessaan.
- + Herra sinulle kiitos ja ylistys kaikesta, mitä olet tehnyt RKY:n hyväksi varsinkin kuluneen vuoden aikana. Jatkon jätämme käsiisi.
- + Suo että historiakirjamme tavoittaisi lukijat

TERVETULOA GOSLARIIN SAKSAAN

Vielä ehdit ilmoittautua
Konferenssiin ja lomaviikolle Goslariin,
Saksaan 28.7.- 4.8. 2016

TOIMI HETI

SOITA

Tuulia Passila. 050 5759 288.

www.irm.fi,

tuulia.passila@pp.inet.fi

TIEDOT NETISSÄ

Rataesimies lähetti tilauslapun: "Lapiot loppuneet, tarvitsemme lisää."

Ratamestari lähetti vastauksen: "Loppuneet täältäkin, nojatkaa toisiinne."

Mies peseskeli hampaitaan junan pesuhuoneessa. Ovi vetäistiin auki ja tulija karjaisi.

- Mitä te minun hammasharjaani käytätte! Unohdin sen äsken tänne.

- Suokaa anteeksi luulin sen olevan rautateitten.

16.3. klo 14.00 RKY:n historiankirjan julkistaminen Höyrypannu
Vilhonkatu 13 Helsinki. Kahvi

16.3. klo 17.00 Vuosaaren piiri kokoontuu Alppitalossa Helsinki
Karjalankatu 2 A 1. Ilm. Pynnönen 0405304982

3.4. 10.00 RKY:n kirkkopyhä Seinäjoen Lakeudenristi saarna Esa
Lipasti Kirkkokahvitilaisuus. Mukana Arto ja Heikki

27.-29.5. Pietarin matka Allegrolla Ilm. Pynnönen 0405304982

24.-26.6. Perinteiset Juhannusjuhlat Rautialassa

JÄSENMAKSU 2016

VIITE 3777

JUMALAN TULEN KANTAJAT SUOMEN RAUTATEILLÄ

Tietokirjailija Unto Martikainen,
pitkäaikainen Siipipyörän avus-
taja on koonnut ainutlaatuisen
ja arvokkaan teoksen

Kirjan hinta on 25€ + lähetyskulut.

Kirjan tilaukset netistä tai e-mail
rky@irm.fi Puh. 0400654526

JUMALAN
TULEN KANTAJAT
SUOMEN RAUTATEILLÄ

UNTO MARTIKAINEN
Rautateiden Kristillinen Yhdistys ry